

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **J., Š.**, IČO: X., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová 13, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. j. I/228/9805-60925/2009/993169-r zo dňa 11. júna 2009, vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 20S/57/2009, o námietke zaujatosti, takto

r o z h o d o l :

Sudkyňa Krajského súdu v Žiline JUDr. E.Č. **nie je vylúčená** z prejednávania a rozhodovania veci.

O d ô v o d n e n i e

V predmetnej právnej veci žalobca podaním zo dňa 29. marca 2010 uplatnil námietku zaujatosti proti JUDr. E. Č., predsedníčke senátu 20S, ktorej bola predmetná vec pridelená na rozhodnutie, poukazujúc na to, že na Krajskom súde v Žiline prebieha pod sp. zn. 20S/18/2010 konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ČVS: KRP-117/OEK-ZA-2009 zo dňa 12. januára 2009 o uložení poriadkovej pokuty, vydaného Krajským riaditeľstvom Policajného zboru, Úradom justičnej a kriminálnej polície, odborom justičnej polície, v zastúpení Ing. J. S., ktorý je manželom JUDr. E. Č.. Uviedol, že s ohľadom na skutočnosť, že Ing. J. S. udelil právnenému zástupcovi pokutu a nevhodne sa správal voči jeho osobe (čo je predmetom iných konaní), je dôvodné tvrdiť, že u JUDr. E. Č. nie je možné vylúčiť zaujatosť voči právnenému zástupcovi žalobcu. S poukazom na ustálenú judikatúru, najmä na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 M Cdo 7/2005, považoval žalobca za dôvodné svoje tvrdenie, že existuje objektívna skutočnosť na vylúčenie sudkyne, a to príbuzenský pomer zástupcu žalovaného v inom konaní a sudkyne, ktorá má vo veci rozhodovať, a tým je podľa neho dôvodná aj pochybnosť na zabezpečenie spravodlivého procesu a rozhodnutia vo veci. Keďže podľa názoru žalobcu nie je možné vylúčiť zaujatosť uvedenej sudkyne, žiadal súd, aby v súlade s § 15a

Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) rozhodol o jej vylúčení. Vylúčenie ostatných sudcov Krajského súdu v Žiline prenechal na uvážení súdu.

Sudkyňa Krajského súdu v Žiline JUDr. E. Č. predložila vec dňa 13. mája 2010 nadriadenému Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o námietke zaujatosti s vyjadrením, že žalobcu ani ostatných účastníkov konania nepozná a nemá k nim a ani k veci žiaden pomer. Uviedla, že právneho zástupcu žalobcu JUDr. D. pozná osobne ako bývalého kolegu – sudcu Okresného súdu Žilina a súčasne ako advokáta, a má k nemu dobrý kolegiálny vzťah. Poukázala na to, že v sporovom konaní vedenom pod sp. zn. 20S/18/2010 sa preskúmava rozhodnutie Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície v Žiline, ktoré vydal ako vyšetrovateľ jej manžel Ing. S. ako služobný orgán, a nie ako súkromná fyzická osoba, a preto nevidí dôvod, prečo by mala byť voči advokátovi žalobcu zaujatá. Zdôraznila, že nemá žiadny pomer k veci ani k účastníkom konania, dokonca JUDr. D. berie ako dobrého bývalého kolegu a vec, že využíva právne prostriedky na preskúmanie rozhodnutia polície, podľa jej názoru nemôže a nemá vplyv na jej nestranné rozhodovanie v predmetnej veci.

Možnosť vylúčenia sudcu z prejednávania a rozhodovania veci je podmienená existenciou zákonného dôvodu.

Podľa § 14 ods. 1 OSP sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Prostredníctvom inštitútu vylúčenia sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia pre zaujatosť je v súdnom konaní garantované základné právo na prerokovanie a rozhodnutie veci nestranným súdom. Existencia nestrannosti musí byť určená podľa subjektívneho hľadiska, to znamená na základe osobného presvedčenia a správania konkrétneho sudcu v danej veci, a tiež podľa objektívneho hľadiska, teda zisťovaním, či sudca poskytoval dostatočné záruky, aby bola z tohto hľadiska vylúčená akákoľvek oprávnená pochybnosť (III. ÚS 16/00). Nestrannosť sudcu nespočíva len v hodnotení subjektívneho pocitu sudcu, či sa cíti, resp. necíti byť zaujatý, ale aj v objektívnej úvahe, či je možné usudzovať, že by sudca zaujatý mohol byť.

Vyžaduje sa, aby obava z nedostatku nestrannosti sa zakladala na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Objektívnu nestrannosť nemožno chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje ako sudcu nestranného. Existencia oprávnených pochybností závisí od posúdenia konkrétnych okolností prípadu. Tzv. objektívna nestrannosť sa teda posudzuje

nie podľa subjektívneho postoja sudcu, ale podľa objektívnych symptómov. Sudca môže byť subjektívne absolútne nestranný, ale i napriek tomu môže byť jeho nestrannosť vystavená oprávneným pochybnostiam vzhľadom na jeho status, rôzne funkcie, ktoré postupne vo veci vykonával, alebo vzhľadom na jeho pomer k veci, k stranám konania, ich právnym zástupcom, svedkom a pod..

Dôvodom pre vylúčenie sudcu v zmysle citovaného ustanovenia § 14 ods. 1 OSP je teda existencia právne relevantného vzťahu, ktorým je buď vzťah sudcu k veci, v rámci ktorého má sudca konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci, alebo vzťah sudcu k účastníkom, ktorý je založený na príbuzenskom alebo osobnom pomere k nim, alebo obdobný vzťah sudcu k zástupcom účastníkov konania. Nemôžu byť teda dôvodom na vylúčenie sudcu okolnosti uvádzané žalobcom v predmetnej veci, týkajúce sa iného súdneho konania. Z objektívneho nadhľadu posudzované okolnosti, a síce príbuzenský pomer zástupcu žalovaného v inom konaní a sudkyne, ktorá má vo veci rozhodovať, ani skutočnosť, že správny orgán, v mene ktorého konal manžel zákonnej sudkyne, rozhodol o uložení pokuty právnemu zástupcovi žalobcu, a ani tvrdenie právneho zástupcu žalobcu o nevhodnom správaní voči jeho osobe, podľa názoru najvyššieho súdu nie sú takými okolnosťami, ktoré by mohli oprávnene spochybnit' nestrannosť a nezaujatosť zákonnej sudkyne voči právnemu zástupcovi žalobcu v predmetnom konaní. Neexistujú teda objektívne skutočnosti, ktoré by vzbudzovali pochybnosť o nestrannosti zákonnej sudkyne v očiach strán a verejnosti. Nemožno pritom neprihliadnuť na subjektívny pocit zákonnej sudkyne, že sa necíti byť voči právnemu zástupcovi žalobcu zaujatá.

Nakoľko Najvyšší súd Slovenskej republiky, príslušný na rozhodnutie podľa § 16 ods. 1 OSP, nezistil dôvod pre vylúčenie sudcu v zmysle § 14 ods. 1 OSP, rozhodol tak, že sudkyňa Krajského súdu v Žiline JUDr. Erika Čanádyová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 19. mája 2010

**JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth